

[H. P. Hansen.]

rettet, den maa, naar vi skal yde Bidrag dertil, være indrettet efter de Regler, vi foreskriver. Det er alt det, der vil ske, ikke noget andet. Jeg synes derfor, at der ikke er nogen Grund til her at kritisere.

Jeg kan med Hensyn til de øvrige Bemærkninger, der er gjort af ærede Medlemmer til Forslaget, henvise til den udførlige Tale, som den højtærede Socialminister holdt i Gaar, og hvori han paa en udmærket Maade imødegik den fremsatte Kritik, og jeg skal derfor kun gøre et Par enkelte Bemærkninger til Udtalelser fra ærede Medlemmer.

Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte Utilfredshed med, at Kommunerne fik Pligt til i visse Tilfælde at betale Sygekassekontingent for Medlemmerne. Det ærede Medlem føjede til, at Kommunerne burde have en Pligt til at inddrive disse Penge paa samme Maade som ved Skatterestancer, og jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at man eventuelt skal foretage Udpantning for disse Beløb. Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Skal man saa forfølge Sagen videre, saaledes at Folk, naar de har modtaget Bidrag til Sygekassekontingent og ikke betaler det, ogsaa fortaber Valgretten? Det kunde der ligge i det ærede Medlems Udtalelser; jeg syntes derfor, det var rart at faa Spørgsmaalet klaret.

Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen udtalte sin store Beklagelse af, at der i de senere Aar er kommet en stor Tilstrømning til Fattigvæsenet. Det ærede Medlem underbyggede det med Tal, som jeg gerne vil gentage. I 1926 fandtes der 41 996 fattigunderstøttede med Fattighjælps Virkninger, i 1928 var det steget til 54 122 og i 1929 til 63 133, og det ærede Medlem føjede til, at det skyldtes i væsentlig Grad Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at dette Tal er, skal vi sige, sørgeligt at se paa. Jeg er ogsaa enig i, at den stærke Tilgang til Fattigvæsenet i en væsentlig Grad skyldes Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Da Forslaget om dens Bortfald var til Behandling her, var der et konservativt Medlem, det daværende ærede Medlem Hr. Axel Møller, der fra denne Talerstol udtalte sig imod Forslaget og sagde, at hvis det blev vedtaget, vilde det betyde, at man drev store Skarer over til Hjelpekasserne og Fattigvæsenet, hvilket vilde være i høj Grad beklageligt, fordi det ramte Folk, der uden Skyld var blevet

arbejdsløse. Derfor sagde det ærede Medlem: Af den Grund vil jeg ikke stemme for Lovforslaget.

Anderledes var Retsforbundets Stilling den Gang, idet det stemte for Forslaget. Naar det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen nu udtaler sig saa stærkt om, at den store Tilgang til Fattigvæsenet skyldes Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, fælder det ærede Medlem i Virkeligheden en afgørende Dom over Retsforbundets daværende Medlemmer her i Tinget. Jeg ved vel, at det ærede Medlem den Gang ikke var Medlem, det var det nuværende ærede Medlem Hr. Axel Dam og det daværende Medlem Pastor Willesen, som stemte for, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse skulde bortfalde. Da Socialdemokratiet Aaret efter stillede Forslag om, at der skulde ydes ekstraordinær Hjælp til de arbejdsløse, stemte Retsforbundets Medlemmer ogsaa mod Forslaget. Ja, det nytter ikke, at det ærede Medlem ryster paa Hovedet, det var Tilfældet. Nogle Dage efter forsøgte Retsforbundet at gøre Sagen god igen ved at fremsætte et Forslag om Grundskyld, hvortil der var knyttet en Bestemmelse om Arbejdsløshedsunderstøttelse; men de ærede Medlemmer var jo paa det rene med, at det var et Forslag, som aldrig nogen Sinde havde Udsigt til at blive gennemført. Da Tiden var inde til at stemme for et Forslag, der havde Mulighed for at blive gennemført, stemte Partiet ikke for det. Det forekommer mig derfor, at med Hensyn til det ærede Medlems stærke Udtalelser om, at Partiets fulde Sympati er paa den Side, hvor det gælder om at holde Folk udenfor Fattigvæsenet, har man Lov til at sige, at Ord og Handlinger følges ikke ganske ad i dette Tilfælde.

Derefter fremsatte det ærede Medlem en for mig noget mærkelig Udtalelse, som jeg anmoder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere. Denne Udtalelse findes paa Spalte 2684 og lyder saaledes:

„Jeg ved nok, at der er dem, der har Betænkeligheder i Retning af, at hvis alle disse Mennesker holdes udenfor det offentlige Fattigvæsen, saa vil Socialdemokratiet faa en hel Del Stemmer. Dette er vist ogsaa sandsynligt. Om det er det, der ligger bagved som et Biformal med Forslagene, det tør jeg ikke sige noget om, jeg skal ikke her tale om noget, jeg ikke ved, men der er andre, der siger det.“

Og saa følger det ærede Medlem til:

„Og jeg tror ogsaa, det er rigtigt.“
Jeg siger, hvilken herlig Opfattelse af sine